

Judic de Primera Instància i Instrucció Únic de Solsona (Lleida)
Carrer Llobera 1 bis
25280 Solsona
Telèfon: 973 481 911
Fax: 973 480 130

M. CLAUSTRÉ SEGUÉS I PLA
Procuradora dels Tribunals
15 JUNY 2012
Tel. 973 481 632 - Fax 973 483 686
25280 SOLSONA

Procediment: diligències prèvies 122/2012

INTERLOCUTÒRIA

Solsona, 6 de juny de 2012

FETS

Primer. Aquestes actuacions s'estan tramitant per la presumpta comissió d'un delicte contra els animals domèstics previst a l'art. 337 CP.

RAONAMENTS JURÍDICS

Primer. Els fets denunciats no presenten indicis de ser constitutius del delicte indicat, que castiga qui "per qualsevol mitjà o procediment maltracti injustificadament a un animal domèstic o amansat, causant-li la mort o lesions que provoquin un menyscapse greu a la seva salut". Així, per la comissió del delicte no és suficient causar la mort de l'animal, sinó que s'ha de fer "maltractant-lo injustificadament". La referència a l'acarnissament ha estat eliminada per la darrera reforma d'aquest article de l'any 2010, circumstància que impedeix aplicar la doctrina establerta per la nostra Audiència en la seva Sentència 231/2009 (que, d'acord a l'anterior redacció, no va considerar que la mort a trets d'un gos fos incardinable en aquell article 337), i que obliga a citar Sentències més recents com la de la Secció 3a de l'AP de Girona núm. 72/2001, que estableix com a requisits d'aquest delicte:

1º) *la realización de un maltrato de especial relevancia, superior de aquellos actos con un fin de aprendizaje o domesticador y de aquellos otros en los que exista un carácter criticable pero que no sean demostrativos de un ensañamiento o perversión;*

y 2º) *la causación de un resultado de muerte o lesión grave, esto es, de un menoscabo físico de entidad, lo que supone la impunidad de aquellas conductas que podrían generar un resultado de estas características pero de escasa entidad".*

Dicho lo anterior, en el caso concreto, como provisorio dato objetivo cabe fijar las lesiones de un animal, concretamente a perro, en el que como circunstancia relevante a los efectos de la decisión jurisdiccional controvertida, debe señalarse que se habrían originado por un disparo. La descripción típica del artículo 337 CP parte de una situación de maltrato con ensañamiento, en evidente paralelismo al concepto penal que del mismo se da en el art. 22.5º. Desde esta perspectiva, el sufrimiento innecesario no es un elemento consustancial al ser

mano, pues resulta notorio que el concepto de dolor es de general aceptación científica en relación a los animales en general y a los mamíferos en particular. Desde esta perspectiva, no cabe efectuar una interpretación de la descripción típica que lleve a la desprotección de esta figura, nada que ver con el elemento del daño insito en la relación de propiedad con la cosa o los animales propio de los delitos patrimoniales, sino analizar la conducta sometida a debate a fin de vislumbrar un comportamiento intolerable respecto de un animal doméstico que resulte especialmente perverso y reprobable para el sentimiento generalizado de las sociedades avanzadas, si bien dicho maltrato será típicamente relevante cuando se haga con ensañamiento e injustificadamente ocasionando la muerte o lesiones que produzcan un grave menoscabo físico.

En el cas d'aquestes actuacions tant el denunciat Sr. Alsina com la testimoni Sr. Valls van declarar que l'animal havia mort a trets d'escopeta, concretament tres, i en cap moment no van manifestar que fos rematat a cops de bastó. Així, si bé disparar tres trets a un animal podria considerar-se un maltractament quan es pretén deliberadament causar-li patiments disparant-li en llocs no vitals per tal d'allargar la seva mort i els seus dolors, no ho és quan el que es pretén es acabar amb la seva vida ràpidament i sense causar-li aquells patiments. De les actuacions se'n deriva que la intenció del Sr. Alsina era, efectivament, matar aquell animal, però no consta cap indici que permeti afirmar que pretenia maltractar-lo ni causar-li danys afegits i de manera voluntària, sinó que la intenció era acabar amb "el problema" que segons la seva pròpia declaració suposava el gos. De les declaracions que s'han prestat resulta que l'acció va ser molt ràpida, que es va emprar un mitjà idoni per acabar amb la vida de l'animal de manera igualment ràpida i no hi consta cap indici que es causés un maltractament afegit i injustificat ni que aquesta fos la intenció del Sr. Alsina. Tampoc no s'ha identificat cap més testimoni presencial dels fets que pugui aportar una versió distinta, de manera que la conducta del denunciat pot resultar reprotxable des del punt de vista moral i social, i segurament sancionable en via administrativa, però no compleix els requisits per ser castigada ni per la via del delictes de l'art. 337 ni per la falta de l'art. 632.2 (que també exigeix que es tracti d'un "maltractament cruel").

Escau, doncs, disposar el sobreseïment previst a l'art. 641.1er de la Lecr.

PART DISPOSITIVA

Disposo el sobreseïment provisional d'aquestes actuacions, al no resultar suficientment justificada la perpetració del delictes que va donar lloc a la seva incoació.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en aquest Jutjat un recurs de reforma en el termini dels 3 dies següents a la seva notificació i un recurs d'apel·lació, subsidiàriament amb el de reforma o per separat, en el termini dels 5 dies següents a la notificació d'aquesta resolució o de la interlocutòria que desestimi el recurs de reforma, respectivament.

Ho mano i ho signo, Joan L. Cardona Ibáñez, magistrat jutge titular d'aquest Jutjat.